

РЕШЕНИЕ

№ 28282

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 15.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4581** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от А. И. П. от [населено място] срещу решение рег. № КА-507/01.04.2026 г. на и.ф. председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на основание чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС е отказано предоставянето на информация по заявление вх. № РД-892/18.03.2026 г.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен, като постановен при превратно прилагане на закона. Развиват се съображения, че същият е формален и немотивиран, както и за нарушение на принципа за пропорционалност. Твърди се още, че отказът противоречи на Общия регламент за защита на данните (GDPR), като не е посочено, защо е приложимо ограничение на това право. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени оспорения акт и претендира присъждането на разноски.

Ответникът – председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, чрез процесуалния си представител юрк. К., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Депозира писмени бележки.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № РД-892/18.03.2026 г. до председателя на ДАНС А. И. П. е поискал информация относно обработката на негови лични данни от страна на държавната агенция, включително във връзка с оперативна, аналитична, контраразузнавателна или друга дейност, свързана с националната сигурност, а именно:

1. Обработва ли Държавна агенция „Национална сигурност“ лични данни за него, включително данни, събирани, съхранявани или използвани в рамките на оперативна, аналитична, контраразузнавателна или друга дейност, свързана с националната сигурност.

2. Ако се обработват или събират такива данни, се търси информация относно: категориите лични данни; целите на обработването; правното основание; срока на съхранение; източника на данни (доколкото това не представлява или съдържа частично класифицирана информация); получателите или категориите получатели, включително държавни органи, до които данните са били предоставени; наличието на изготвени оценки, становища или други документи, съдържащи данни или твърдения за дейността на заявителя.

3. Информация дали са изготвени, разпространени или предоставени до други държавни органи документи, съдържащи твърдения за: дейност срещу националната сигурност; сътрудничество или контакти с чужди специални служби; обстоятелства, които биха могли да повлияят на получаване на допуск до класифицирана информация или заемана държавна служба.

4. В случай че такива данни са неточни, непълни или необосновани, се иска да бъдат заличени и да бъде ограничено обработването им.

С решение рег. № КА-507/01.04.2026 г. и.ф. председател на ДАНС е отказал да бъде предоставена исканата информация. Като основание за отказа са посочени разпоредбите на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС и чл. 11, ал. 1 от Наредба I-7/ 13.07.2009 г., като е прието, че е налице възможност от възникване на опасност за опазването на информацията, класифицирана като държавна тайна, и за разкриване на източниците на информация и негласните методи и средства за нейното събиране, както и защото предоставянето на тези данни би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на Агенцията.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването, в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, срещу подлежащ на обжалване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Отказът е постановен от компетентен орган съобразно чл. 36, ал. 5 от ЗДАНС. Спазена е и формата по чл. 36, ал. 8 от ЗДАНС – писмена с посочено правно основание. В административното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да се явява основание за неговата отмяна.

Съгласно чл. 36, ал. 8 от ЗДАНС, уведомяването на заявителите за отказа се извършва писмено, като се посочва само правното основание. Административният орган няма задължение да излага фактически основания за отказа си по силата на специалната правна норма, поради което възражението на жалбоподателя в тази посока не следва да бъде споделено.

По приложението на материалния закон и относно съответствието на административния акт с целта на закона, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 15, ал. 1 от Общия регламент относно защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679), субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова

обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последици от това обработване за субекта на данните.

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави пълно или частично, в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже предоставянето му.

Разпоредбата на чл. 37а ЗЗЛД регламентира хипотезите, при които достъпът може да бъде отказан или ограничен. Съгласно, ал. 1 администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по гражданскоправни искове. Съгласно ал. 2 условията и редът за прилагане на, ал. 1 се определят със закон и в съответствие с чл. 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т.е., в съответствие с посочения текст, администраторът отказва пълно предоставяне на данни, когато това е предвидено в специален закон.

Чл. 29 от ЗДАНС регламентира информационната дейност като дейност по събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, използване и предоставяне на информация на потребителите от агенцията, на държавни органи, организации, юридически лица и граждани съобразно функционалната компетентност на агенцията. За изпълнение на задачите и дейностите по този закон структурните звена на агенцията могат да събират и лични данни. Законът за Държавна агенция "Национална сигурност" не съдържа легално определение на понятието лични данни. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД по смисъла на този закон "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. По смисъла на цитирания регламент "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 36, ал. 4 и ал. 5 от ЗДАНС всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание, като председателят на агенцията или оправомощен от него заместник-председател се произнася в 14-дневен срок от постъпване на искането за достъп.

Редът за достъп до информацията в информационните фондове на ДАНС се определя с Наредба

№ I-7 от 13.07.2009 г.

В настоящия казус А. П. е поискал информация относно наличието или липсата в информационните фондове на ДАНС на отнасящи се до него данни. В заявлението си изрично е посочил, че го интересува информация единствено по отношение на него самия и че не желае да му бъде предоставяна класифицирана информация по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация. Като основание за отказ за предоставяне на исканата информация е посочена разпоредбата на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС, която предвижда няколко хипотези, при които органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данни: когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията. Административният орган се е позовал и на чл. 11, ал. 1 от Наредба № I-7 от 13.07.2009 г., който гласи, че органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данни, когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

При така посоченото основание за отказ административният орган не е ангажирал каквито и да било доказателства за наличие на някоя от хипотезите на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС, с което осъществяването на съдебен контрол върху постановения отказ се явява невъзможно.

За да бъде проверена законосъобразността на формирания отказ за предоставяне на достъп до лични данни е необходимо по делото да се съдържат достатъчно доказателства, от които да се обоснове извод, че администраторът на лични данни е трябвало при правилно приложение на материалния закон да откаже предоставянето на исканата информация. В ЗЗЛД и в специалния закон ЗДАНС са предвидени множество различни хипотези, при които председателят на ДАНС не следва да предоставя искана информация. В настоящият случай по делото липсват каквито и да е било доказателства за наличието на някоя от предвидените в закона хипотези за законосъобразен отказ. Поради горните съображения настоящият съдебен състав намира извода, че са налице всички хипотези на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС, за незаконосъобразен.

Безспорно е, че в националното ни законодателство се съдържат достатъчно гаранции за правото на физическите лица на достъп до информация, с които се покриват стандартите по ЕКПЧ, но в конкретния случай при постановяване на отказа органът не оповестява на коя от възможните и допустими хипотези се позовава за ограничаването на това право.

Във връзка с твърденията на ответника, че исканата информация е класифицирана и като такава не следва да бъде предоставяна, съдът отново отбелязва, че заявителят изрично е посочил, че го интересува информация единствено по отношение на него самия и че не желае да му бъде предоставяна класифицирана информация, защитена по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация. В доводите, изложени от процесуалния представител на ответника, не се съдържат никакви конкретни данни и изрично посочване, отговорите на кои от всичките четири групи въпроси в заявлението представляват държавна тайна, като в този случай дори и да не се излагат фактическите обстоятелства, следваше да се посочат съответните правни основания за това.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение е неправилно, поради което следва да бъде отменено, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните разноски. В случая по делото са претендирани държавна такса в размер 5,11 евро и заплатен адвокатски хонорар в размер на 200 евро, или обща сума на разноските, 205,11 евро. Относно направеното от страна на ответника възражение за прекомерност, съдът намира същото за неоснователно с оглед предвидения минимум в чл. 8, ал. 2, т. 10 от Наредба 1/ 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, като претендираните в настоящия случай разноски се явяват значително по-ниски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на А. И. П. от [населено място] решение рег. № КА-507/01.04.2026 г. на и.ф. председател на ДАНС.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за "Национална сигурност" за ново произнасяне в 14-дневен срок, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: